

Kolik svých slov tu musím ještě spolykat?
Kolikrát tě sám uslyším naříkat?
Kolikrát? No schválně – ještě kolikrát?
Kolikrát? No schválně – ještě kolikrát?

Kolikrát musím ještě všeho se vzdát?
Kolikrát musím jenom tak stát?
Kolikrát vinu na sebe brát?
Kolikrát? Řekni sám! Vážně! No kolikrát?

Kolikrát chceš, abych uvěřil snad,
že stane se to, co se má stát?
Kolikrát chceš říct mi svou lež jako fakt?
Po sté prý může pravdou se zdát!
Kolikrát chceš vidět mě nenamítat
nic proti lžím, co jak vodopád
kolikrát padají a paxe nediv, že zvrat
nastolím, jenom přestat se bát!

Musím zas dál, blíž a blíž je můj zkrat
nevím – vlevo nebo vpravo se dát?
Soucit znám, jenom nevím – je to zápor či klad,
když už spálil jsem se stotisíckrát?
Musím dál, odejít, s tebou nepočítat,
jenže zase další budou mi lhát,
ustojím další hit a paxe nediv, že zvrat
nastolím a už se nebudu znát!

Kolikrát chceš, abych uvěřil snad,
že se stane jen co se má stát?
Kolikrát musím přesvědčit tě, že umím zvrat?
Pořád jde jen o to přestat se bát!
Kolikrát musím bít na poplach a řvát,
když všichni kolem budou mi lhát?
Ustojím další hit a paxe nediv, že zvrat
nastolím a už se nebudu znát!

Víš – proud lží je jak vodopád!
Víš – jde o to přestat se bát!

Víš – teď máš jen vpravo se dát!
Víš – spálil ses stotisíckrát!
Víš – zas další budou ti lhát!
Víš – pravdu nikdo nechce znát!

Víš – stane se, co se má stát!
Víš – jde o to přestat se bát!
Víš – zas další budou ti lhát!
Víš – pravdu nikdo nechce znát!